

Така всякой трѣбува да даде по нѣчто отъ своя трудъ или имоть, (а той не е друго а само спестенъ и набранъ трудъ) за да добые чюждѣ работѣ. А кой-то си присвоява чюждѣ трудъ или имоть, а го не повръща и не отплаща съ нѣчто отъ свой трудъ, на пр. кой-то отбива на работникъ отъ погоденѣ-тѣ заплатѣ, или мами на пазарѣ, или си не плаща длѣга или отнима чюждо нѣчто, такъвъ си присвоява не само чюждо нѣчто нѣ и труда и мѣкѣ-тѣ, съ кои-то нѣкой си е изработилъ онова нѣчто; за това ся и казва: *безъ правдѣ имоть чюжда мѣка*, и такъвъ изѣдникъ *живѣе на чюждый грѣбъ и ѣде сиромашеский потѣ*. А зачто-то никой не е длѣженъ да работи и да ся труди за другого, то изѣдникъ и грабитель чловѣкѣ нѣкакъ си настѣпя и врѣди чюждѣ-тѣ свободѣ.

Една работа ся отплаща съ другѣ работѣ или съ имоть пакъ отъ такъвъѣ цѣнѣ; нѣ пакъ всяка работа все еднакво ся не заплаща. Работникъ, кой-то бръка и носи калѣ, не зима заплатѣ колко-то единъ зидарѣ, а пакъ зидарѣ-тѣ не зима колко-то майсторѣ-тѣ на сградѣ-тѣ. Така и занаятчия чловѣкѣ не искарева колко-то единъ купецъ или трѣговецъ, а пакъ трѣговецъ-тѣ трѣбува да ся блѣска много повече отъ колко-то единъ болѣринѣ, кой-то на широко живѣе съ прихода отъ имане-то си. На слугѣ въ кѣщи не ся плаща колко-то на единъ писмарѣ, ако и да работи повече и пѣ-тяжкѣ работѣ отъ тѣхѣ. А това е така, зачто-то стойность-та на всякѣ работѣне ся цѣни само по врѣмя-то и по труда, съ колко-то е изработена, а ся глѣда и какъвъ трудъ е сторенъ и колко врѣмя ся е готвилъ чловѣкѣ доклѣ да научи да работи едниѣ работѣ. Трудъ